

Overweging 23 ste ZdhJ 2015 (weekend 5 en 6 september)
Jesaja 35, 4-7a en Mc. 7, 31-37

Inleiding

Effata, ga open! , zegt Jezus vandaag tegen de doofstomme. Ga open!
Over open gaan daarover zou ik met u willen nadenken vandaag.
Hoe ga je open, wanneer ben je open, kun je open zijn...?
ja, je loopt risico, maar opengaan is ook dé bron van vreugde.

Overweging

Opengaan, openstaan voor Gods genade daar willen Marcus en Jesaja ons warm voor maken.

Zeg het tegen iedereen die radeloos is, zeg het tegen de lamme, de blinde, de dove: wees niet bang, jouw God is er, als je daarop vertrouwt dan gebeuren er wonderen...

Doofstom waren er veel mensen in Jezus' tijd. Ze hadden niet de geavanceerde apparatuur die we nu hebben, dus je bleef vaak je leven lang de stotteraar, de blinde, de dove. Om die reden geloof ik niet dat Mc. zijn verhaal heeft opgeschreven om te vertellen over de genezing van de dove man, maar dat Mc vooral wil vertellen over Jezus' omgang met doven en daar mag je aan toevoegen met blinden, kreupelen, armen, weduwen en wezen, in Jezus' tijd waren dat de buitengeslotenen.

Het gaat om Jezus' houding. Hij nam de dove apart, hij raakte hem aan, zorgvuldig en fijngevoelig, Hij maakte tijd voor hem en liet de dove voelen dat hij er mag zijn... een opening wordt mogelijk, zo simpel kan het zijn...

Eigenlijk is het nauwelijks van belang of de dove horend wordt, van belang is, dat de omstanders, wij, beter luisteren en de man het gevoel geven dat zijn mening, zijn zijn, telt. De 'genezing' of wat als genezend wordt ervaren door de dove en de omstanders, zit hem in het geloof in de relatie die gaat ontstaan tussen de dove en de mensen rondom hem.

En Jesaja, de grote profeet uit de 8ste eeuw voor Chr. hij bezingt de grootheid en de macht van JHWH, als je maar vertrouwt op Hem:
dan worden de ogen van de blinden geopend, de oren van de de doven, dan danst de kreupele en juicht de stem van de stomme, de dorstige grond die wij vaak zijn wordt dan een waterrijke fontein....

Open gaan heeft alles te maken met het willen geloven zoals Jezus dat doet, in de kracht, het mooie en het goede van ieder mens en het besef van ieders kwetsbaarheid en gebreken.

Open gaan heeft alles te maken met het bewust willen stoppen in het denken van termen als 'wij en zij', naar als termen ons, de mens, de mensheid, zo klonk het gister(vrijdag) avond in het interkerkelijk vredesgebed in deze kerk rond het beeld van Moeder Aarde.

Open gaan heeft alles te maken met je manier, je bereidheid, om te willen zien en horen. Om bv. om de vluchtelingenstroom niet te willen zien zien als een probleem. Als christen zouden we moeten aanvoelen, willen geloven, dat een mens zelf nooit een probleem mag zijn. Hun problemen zouden onze problemen moeten zijn, zo zei Erik Borgman, een theoloog het, in *Trouw*. Borgman schildert wat er gebeurt in de haven van Calais.
"Kijk: er ontstaat een basale economie, een fundamentele ordening: er komen winkeltjes,

ze bouwen een kerk . Zo zijn mensen nu eenmaal: die willen samenleven, een samenleving ordent zich altijd. Een gebrekkige orde, maar niettemin orde. Deze mensen zagen in hun eigen land geen toekomst en willen er hier koste wat kost van maken. Geweldig dus dat deze mensen ons zomaar in de schoot geworden worden.

Borgman heeft het over de blindheid van onze Westerse samenleving. “” Wij ontkennen al heel lang dat onze orde een steeds kleiner deel van de aarde beslaat. Wij kennen alleen nog de ordening van de strakke regulering, dan zie je dus buiten Europa alleen maar chaos, maar het is geen chaos. De kerk in Calais is een teken van hoop, wat kerkopbouw betreft kunnen wij in Calais in de leer. Voor Borgman is het bijbelvers Tobit13:7 een voorbeeld: In het land van mijn ballingschap prijs ik God, verkondig ik zijn kracht en grootheid.

We moeten niet zomaar iedereen toelaten, dat doet niemand recht, wij hebben te zorgen dat het goed kan gaan, met hen en met ons, zo zegt Borgman ook, maar dat sentiment van 'we moeten ze buiten de deur houden' dat wordt bepaald door angst. Natuurlijk zijn we bang voor wat de vluchtelingen ons gaan brengen. Zagen we dat eerst maar eens in! Als de bijbelse God zich openbaart klinkt steevast: Wees niet bang”.

We hoeven niet bang te zijn voor de toekomst als we Jezus' voorbeeld volgen van omgaan met mensen, als we durven opengaan, de uitdaging horen, om ons heen zien wat er gebeurt aan initiatieven, zoals dat van dat jonge meisje in Apeldoorn dat een zelf geschilderd schilderijtje aanbood voor op de kamer van een vluchteling. Als we werken aan een grondhouding vanuit vertrouwen, dan zien we kreupelen dansen, horen we we de stem van de stomme juichen, dan wordt de dorstige grond om ons heen een waterrijke fontein en laten we ons niet langer laten overdonderen, meeslepen door de stem die wanhoop, verloedering, verlies en chaos aankondigt. *Amen*